

"De kunst gaat voor het meisje "

Het huwelijk had zelfs in de wilde sixties zo zijn voordelen voor wie normaal dacht en niet extreem links door draaide.

Bewassing en fourage op zijn tijd. Koffie. Schone lakens en sokken ook. Laat de vrouwtjes maar lekker stof opzuigen met de stofzuiger en de hele afwas doen anders staat die een maand aan elkaar te rotten als het aan onze kuntuenaar Fred van der Wal ligt.

En er zijn meer voordelen. Als je dan getrouwd bent krijg je koekjes bij de thee. Lekkere kruidige speculaasjes voor deze ex- gerefromeerde boy en geen Mariakoekies, dat is goed voor die Roomse vlaflippen. Kent U die populaire song van koekjes bij de thee? Ik wel. Het is mijn lijflied.

Mannen zowel als vrouwen (Wekt deze zin misverstanden op ten aanzien van mijn heterosexuele voorkeuren?) hebben mij nog voor de thee in the Silver Sixties begeerd tot op mijn voortijdige doodsbed en dat ging echt niet fris ruiken in de sterfkamer, laat ik U dat vertellen en soms was dat wederzijds die weerzin, soms ook niet, als de necrofiele aanleg weer de overhand kreeg bij de respondenten dat is in het geheel geen schande meer en vooral zeer begrijpelijk, gezien de omstandigheden en de los geslagen zeden van de zestiger jaren, het verglijden van de moraal, de voortschrijdende ontzuiling, gekoppeld aan de zegen brengende uitvinding van de antibiotica. Koning sief noch Koningin druiper konden je wat maken, maar Keizerin schimmel an je pimmel was persistent. Sex was in de zestiger jaren voor mij gewoon hetzelfde als een peertjes schilderij van Henk Helmantel voor Hans Doktorandus van Seventer, die brave borst, waarvan een Dooyeweerd kenner zei dat ie een gouden hart heeft terwijl ik heel geod weet dat het doublé is want bij die fundamentalistische gristenen is het toch echt geen goud dat er blinkt. Vertel mijn wat zeg! Sex dus, maar niet met droge kruken, liever van de natte gemeente. Even een peertje schillen tussen neus en lippen door en de pruim pakken! En of je nou die sappige peer met een man of een vrouw schilde of meer voor pruimensap ging Is beroepsbeffer, dat maakte voor mij geen ene reet uit!

Excusez le mot! We mogen niet vergeten dat de vrouw een sappige perzik is.

De man is een winterwortel, maar wel de wortel van alle kwaad, recht zo die gaat.

Toch ging ik nooit met Jan en alleman of allevrouw zomaar naar bed zonder er een vaste relatie mee te onder houden.

Ik ben geen sexuel obsedé en houd niet van one night stands. Ik kies voor vaste relaties, dus niet voor prijsneuken als kortverband vrijwilliger.

Flashback on the sound of the nations. Back to the sixties, folks.

De beeldschone Madeleine van Ateliers ' 63 in Haarlem toen nog gevestigd in de Koudenhornkazerne heb ik zelfs afgewezen omdat zij schaars gekleed onverwachts mijn atelier binnen kwam en ik daardoor toch enigszins geschokt was in 1968 als nette jongen. Ik had net een jarenlange, slopende relatie met een jonge, streng griffermeerde, doch op het nymfomane af gepassioneerde onderwijzeres en kon het niet opbrengen mij op nieuw te bezoedelen aan ener onbekende vrouw met ongetwijfeld een lage morele instap en gebrek aan elke ethiek. Ik was totaal afgeknapt op de vrouwen en zocht het de eerst jaren niet als Ersatz veel liever bij mannen die van mannen hielden, waar ik helemaal geen zeemzoete romaces mee aan knoopte. "Nu even niet!" heb ik toen vast en zeker hysteries naar het verrukkelijke vrouwtje geroepen en boog mij met hoogrode konen als brave borst wederom over mijn zwart wit tekening! Jammer, maar helaas! Hoeveel kansen heb ik niet door mijn handen laten glijpen als sombere rebel. Ik vond tot voor kort dat de kunst voor het meisje ging, maar de laatste jaren omgekeerd. Ik ben geen echte switch! Beslist geen AC-DC., maar wat gebeurd is op dit vlak is gebeurd en daar dient over te worden gezwegen in zwartgallig

domineesland.

© april 2020, fredvanderwal, BasicPublishing.nl